

PÅ STRANDEN

I

Instängt i trångt rum är ditt hjärta
och inbyltat i filter.
Tag det och bär det till strand,
öppna dess hölje
och låt det med stora ögon
se ut över det som för själen är frihet:
En yta, i storm eller stiltje,
begränsad blott av himlen —

Men hur skall du lära ditt hjärtas själ
att havet inte är för honom?
Ett fängelse, ej skapt för människor
men för fångar i trånga skal
från den illaluktande skansen till kaptenens
ensamhet.
Havet är själarnas öken.

II.

Men moder, du beträngda
som förde ditt barn till havet
och lärde det förstå snäckornas liv
som vore havet din egen ensamhet —
Vad annat skulle du göra ditt barn än det
minst onda
som är det minst mänskliga?
Städerna, småstäderna, kammaren,
landsbygden, fabriken, akademierna
människors möte:
allt blev honom ett fängelse!
Av din beträngdhet blev han sin egen brottsling
sedan han sett det största fängelset av alla.

Det största fängelset av alla är själarnas öken,
det största fängelset och den största friheten.

Gunnar Ekelöf